

[Askjær Jørgensen]

ministerens forsøg på at gøre dette lidt bedre, de skal derimod vende blikket mod de folketingsmedlemmer, der er ansvarlige for, at vi har en elendig lovgivning på det sociale område.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg har hørt mange ting om bistandsloven, men jeg har egentlig aldrig hørt, at den var reaktionær. Det fremgik da også af den forrige talers udlægning, at det sådan set ikke var det, han mente. Tværtimod var han utilfreds med, at den blev forvaltet forskelligt fra kommune til kommune. Men det kommer jo af det kommunale selvstyre.

Hvis vi skal gå tilbage til en lov byggende på et retsprincip, kræver det en helt ny reform, og jeg tror ikke, tidspunktet er inde til det.

Man taler her i dag, som om der ikke mere eksisterer et uafhængigt ankesystem. Det gør der jo. Det, man har villet, var at forenkle systemet, og det har ministeren også opnået med sit forslag og med det flertal, der foreligger nu. Samtidig har man ikke afskåret muligheden for at anke. Tværtimod er der taget 2 nye områder ind. Det er spørgsmålet om betaling for hjemmehjælp, og det er spørgsmålet om indretning af handicapboliger. Det kunne nok være tiltrængt, at det kom ind.

At forslaget om den fjerde mand, der skulle tiltræde amtsankenævnene for at sikre dem juridisk bistand, går ud, synes jeg er glimrende, når et udvalg alligevel skal overveje hele situationen. Der har været nogle problemer med, hvilken uddannelse han skulle have, om det skulle være en embedsmand, der var jurist, eller hvor han skulle komme fra.

Fra CDs side kan vi tiltræde de af ministeren og af flertallet stillede ændringsforslag og stemmer imod resten.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre har været enigt med skiftende socialministre i, at det sociale ankesystem ikke havde det godt. Vi var enige i, at det var nødvendigt at begrænse klagerens antal, og at det var nødvendigt at styrke retssikkerheden. Ser man på socialdemokratiets betænkningsskemaer, ser det ud til, at socialdemokratiet er enigt i, at det er betænkeligt

med lange ventetider, borgernes manglende tillid til ankesystemet, og mærkeligt nok skriver man også: den høje omgørelsesprocent for amtsankenævnsafgørelser. Det er vi ganske enige i.

Der er mange måder at behandle en syg patient på. Når man konstaterer høj feber, kan man slå termometret i stykker, og det er det, regeringspartierne og socialdemokratiet nu gør i stedet for at forsøge at kurere patienten.

Vi mener, at det helt afgørende er at styrke borgernes retssikkerhed. Vi ved fra undersøgelser, at det, det kniber med, er folks forståelse for, hvad der foregår, folks fornemmelse af, at de er blevet hørt. Det er baggrunden for, at vi har stået så stærkt på kravet om remonstration, det vil sige folks muligheder for grundigt at få belyst deres sag i det sociale udvalg, som har truffet afgørelsen. Vi kan ikke forlange lange udredninger af de sociale forvaltninger, hver gang de kommer med en afgørelse, men vi kunne dog, når folk ikke er tilfredse, virkelig sikre dem, at politikerne i kommunerne får lejlighed til at se på sagen. Vi mener altså, at man skal løse problemet med borgeres retssikkerhed i kommunen, i det sociale udvalg.

Alle i udvalget og i partierne har udtalt sig relativt positivt om forslaget om remonstration, men ingen har overhovedet antydnet, at man ville være med til et ændringsforslag. Man kunne måske have forhandlet sig til en forsøgsordning, eller hvad ved jeg, men der har været en mur af tavshed; det må man henlægge til et udvalgsarbejde, siger man. Det siger man så sandelig også om den ekstra jurist, man har ønsket ind i amtsankenævnet. Jeg synes, at ministeren skal have ros for at have opfundet det, men at han bagefter har trukket det tilbage på foranledning af fremskridtspartiet og socialdemokratiet, vil jeg gerne beklage.

Når et flertal herinde nu begrænser klageadgangen til amtsankenævnene, så ved vi på forhånd – det fremgår af alle undersøgelser – at omgørelsesprocenten, som det siges, er meget forskellig. Vi ved, at afgørelserne er uhyre uensartede, og vi ved i øvrigt fra udvalgsrapporterne, at disse amtsankenævne i væsentlig grad domineres af socialdemokratiet, som sidder i dem alle sammen, og derudover er posterne fordelt med venstrefolk og konservative, og så er der nogle enkelte radikale.